

Sygn. akt V CO 110/19

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 21 maja 2019 r.,
sprawy z wniosku E. S. A. z siedzibą w K.
o zawezwanie do próby ugodowej,

zawiesza postępowanie przed Sądem Najwyższym na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. - w związku z przedstawieniem przez Sąd Najwyższy pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 30 kwietnia 2019 r. E. S.A. w K. wniosła o oznaczenie Sądu Rejonowego w K. jako miejscowo właściwego do rozpoznania wniosku o zawezwanie do próby ugodowej przeciwko S. s.r.o. w P. z tytułu roszczeń odszkodowawczych w kwocie 2.330.892,62 zł opartych na zobowiązaniu kontraktowym w postaci umowy nr [...] z 7 lutego 2012 r.

Wnioskodawca wskazał, że uprzednio wystąpił do Sadu Najwyższego w trybie art. 45 k.p.c. o wyznaczenie sądu właściwego, jednak w treści wniosku wskutek omyłki pisarskiej podał błędną datę zawarcia umowy, z której wywodzi roszczenia odszkodowawcze - 3 lutego 2012 r. zamiast 7 lutego 2012 r.

W konsekwencji Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt V CO 204/18 wydał w dniu 8 października 2018 r. postanowienie, w którym oznaczył w/w sąd rejonowy jako właściwy do złożenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej w związku z roszczeniami wynikającymi z umowy nr [...] z 3 lutego 2012 r., która nie istnieje. Wnioskodawca wskazał, że wydane przez Sąd Najwyższy postanowienie nie jest wystarczające dla Sądu Rejonowego do rozpoznania sprawy o zawezwanie do próby ugodowej.

Skarżący nie wnosił o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego z 8 października 2018 r., sygn. akt V CO 204/18.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie przed Sądem Najwyższym w niniejszej sprawie podlega zawieszeniu na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w związku z przedstawieniem przez Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19 pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu.

W powyższej sprawie Sąd Najwyższy zwrócił się z pytaniem o stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny, czy przepis art. 45 k.p.c. w zakresie, w jakim:

1) wyklucza stwierdzenie niewłaściwości sądu w razie oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo - jest zgodny z art. 2 oraz z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP,

2) nie określa kryteriów ani przesłanek stanowiących podstawę oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo - jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 2 oraz z art. 7 Konstytucji RP.

Zważywszy, że art. 45 k.p.c. znajduje zastosowanie w również w sprawie niniejszej, konieczne jest uprzednie rozstrzygnięcie o jego zgodności z normami konstytucyjnymi.

Ponadto, z uwagi na systematykę Kodeksu postępowania cywilnego, w ocenie Sądu Najwyższego, wyłączenie stosowania art. 177 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym dotyczy wyłącznie spraw, o których mowa w art. 398¹ i nast. (część pierwsza, księga pierwsza, tytuł VI, dział Va „Skarga kasacyjna”). Wyłączenie zawarte w art. 398¹² k.p.c. należy interpretować ściśle. W konsekwencji wyłączenie dopuszczalności zawieszenia postępowania z powodu skierowania pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego nie dotyczy postępowań przed Sądem Najwyższym innych niż zainicjowane skargą kasacyjną, w konsekwencji zatem także postępowań dotyczących oznaczenia sądu, przed który należy złożyć wniosek o zawezwanie do próby ugodowej.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.